

rali poskušali prevrat, ki je bil v kali zadušeni in so dva generala zaprli. Po dolgotrajnih homatijah je vlada odstopila in predsednik republike je poveril sestavo nove vlade bivšemu predsedniku vlade Azani. Azana je sestavil levičarsko vlado, v kateri je 8 republikanskih levičarjev, 2 zastopnika republikanske unije in 2 nadstrankarja. Socijalni demokrati sicer niso v vladi, pač pa so ji obljubili pomoč v parlamentu. Novi predsednik vlade Azana se bo predstavil z vlado parlamentu 3. marca in bo podal deklaracijo.

STRAŠNA DIVJANJA KOMUNISTOV PROTI KATOLIČANOM V ŠPANIJI

Zgoraj poročamo o sestavi levičarske vlade pod predsednikom Azanom. Od sovjetske Rusije nahujskanim in natančno podučenim španskim komunistom ni bila dovolj zmaga levice; hočejo nasilnim potom uvesti po vzgledu Rusije zvezne sovjetske države. Kakor hitro je bilo potom amnestije ali pomiloščenja izpuščenih iz ječ 30.000 političnih kaznjencev, so podivjane komunistične množice odprle zapore vsem raznim drugim zločincem in izbruhnili so pobesneli napadi in navali na vse, kar je katoliškega na Španskem. Komu-

nisti so se vrgli na cerkve in samostane, katerih je vse polno razdejanih, upepeljenih, redovniki, redovnice in duhovniki so morali zbežati ali se poskriti, če je še kateri imel za rešitev čas ter priliko. Za samostani in cerkvami so bili izgredi komunistov naperjeni proti katoliški akciji, katoliškim tiskarnam in uredništvom. V splošnem omenjena nasilja si lahko razlagamo, če pomislimo, da je levičarska vlada sicer proglasila obsedno stanje, a je ministrski predsednik sam izjavil: »S pol ducatom zakonov bom obračunal z desnicami!«

Policija in vojaštvo bi naj nastopala proti nečuvnemu pustošenju, pa kaj, ko prihajata prepozno, ali pa se sploh ne zmenita za komunistična divjanstva.

Vseh grozodejstev ne moremo naštet, ker jih je preveč in je komunistično prevratno gibanje razpaljeno po celi Španiji, ki doživlja uničevanje in opustošenje še onih katoliških ustanov, ki so preostale in si nekoliko opomogle iz prejšnjih revolucij.

Vsi španski nemiri in krvavi izgredi so bili po izgonu kralja Alfonza XIII. naperjeni ne proti kapitalu, ampak proti Cerkvi, njenim ustanovam in služabnikom!

duš. Podjetniki filmske industrije so po večini ljudje, ki jim je mar samo lasten dobiček in ki jim je oziroma mladino, da se ne bi pohujšala s slabimi prizori, deveda, boljše rečeno: nobena briga. Ker tudi državna oblast v Zedinjenih državah ni ničesar ukrenila proti kvarjenju ljudi iz kino-predstav, so se katoličani pod vodstvom škofov dvignili ter začeli odločno borbo proti slabemu kinu, ki jo nadaljujejo. V vsaki župniji se je ustanovilo, odnosno se ustanavlja »Društvo kreposti«,

čigar člani se zavežejo s častno besedo, da ne bodo nikdar prisostvovali predvajanju nemoralnih filmov. V New Yorku so ljudje to obljubo storili kar v cerkvi o priliki nedeljske božje službe. V vsaki škofiji je škof določil posebne odbore, ki morajo pregledati vsak novi film. Ako kaže film po njihovem mnenju kakšno nemoralno sliko ali besedo, odbor to sporoči podjetju z željo, naj se ta slika ali beseda odstrani. Če filmsko podjetje tega noče storiti, pride film v črno knjigo: člani »Društva kreposti« se obvestijo, da ne smejo predvajanja tega filma prisostvovati. Tudi v naših krajih se predvaja veliko nemoralnih filmov. Tudi v naših krajih se na gledaliških odrih predstavljajo reči, ki so proti veri in morali. Tudi v naših krajih se širijo povesti nemoralne vsebine in se šopirijo nekrščanski časniki. Kje pa je pri nas »Društvo kreposti«?

Sodniki k sv. maši! Predsednik ameriške zbornice sodnikov je imel na vseučilišču v Cambridgeu nagovor na dijakih, ki tamkaj študirajo pravo. Dal jim je nasvet, naj gredo vsako nedeljo k službi božji, ter navedel tudi razlog, radi česa naj to storijo. Rekel je namreč: »Nekaj vam priporočam za vaše bodoče službovanje. Ko boste dobili službe, pojdite v cerkev, čeprav vam to ne bi bilo lahko. Tam boste našli zbran izborni in cvet ameriške družbe. Ni važno, da jo vidite. Važno pa je, da ljudstvo vas vidi.«

Duhovne vaje za fante se bodo vršile v Domu Srca Jezusovega v Mariboru, Levstikova 29, od 5. marca do 9. marca. Duhovne vaje se pričnejo prvo imenovani dan ob 7. uri zvečer. Oskrbnina za vse tri dni znaša 100 Din. P. n. župne urade prosimo, da blagovolijo tečaj duhovnih vaj razglasiti in jih fantom priporočiti. Udeležence je priglasiti takoj na: Lavantinska KA, Maribor. Koroška cesta 1.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Postni pastirski list. Prevzvišeni gosp. knezoškof dr. Ivan Tomažič je izdal postni pastirski list, ki v njem z apostolsko gorečnostjo in s poljudno besedo razpravlja o verskem življenju, in sicer v teh točkah: Stojte v veri, posvečuj Gospodov dan, trezni bodite, blagor miroljubnim in Gospodov strah naj zavladava v naših družinah.

Molitev za zedinjenje. Pred konec preteklega leta je izdalo, kakor smo že poročali v našem listu, 22 duhovnikov protestantske škofovske cerkve v Ameriki v zvezi s 7 uglednimi laiki proglas, ki je v ameriški javnosti vzbudil veliko pozornost. V njem poudarjajo, da je protestantizem kot vera večine ameriškega naroda propadel ter je na potu k popolnemu razpadu. Protestantovske cerkve stoje prazne. Vse sovraštvo nasprotnikov krščanstva se obrača proti Rimu, ki je središče vsega krščanstva. Rešitev krščanstva je samo v katolicizmu. Zedinjenje s središčem more dovesti do končnega edinstva. Sedanji položaj človeštva in krščanstva dela to potrebo še posebno poželjno in važno. Proglas izzveni v topel poziv na devetdnevno molitve za zedinjenje. Devetdnevna za edinstvo cerkva je bila ustanovljena od dveh protestantskih duhovnikov: enega Američana, enega Angleža. Ta devetdnevna molitve se vedno bolj širi; lani je 1000 anglikanskih duhovnikov pristopilo k tej devetdnevni. Katoličani pa podpirajo od svoje strani stremljenje protestantov po zedinjenju s pobožno in vztrajno molitvijo. Tudi veliki naš škof Slomšek je slovenskim katoličanom naročil, naj iskreno in vneto molimo za versko ločene brate, da se zedinijo s katoliško cerkvijo.

Posnemanja vredno. Kino je po svojih nemoralnih filmih zastrupljalec mladih

NOVICE

Osebnosti.

Oba slovenska škofa dr. Ivan Tomažič in dr. Gregor Rožman sta se mudila zadnji teden v Belgradu.

Razne novice.

Kako se je gospodarilo. Na zasedanju banskega sveta v Ljubljani je banski svetnik Avsenek protestiral proti prodaji Auerspergovih palač v ljubljanski mestni občini. Gospod ban dr. Natlačen je o tej

zadevi izjavil, da je to palačo kupila bivša oblastna samouprava, ker je potrebovala prostore za svoje urade, in sicer za ugodno ceno 800.000 Din. Nosila je stroške pogodbe in prenosa lastnine in zgradbo temeljito prenovila, da je bivša palača veljala s kupnino vred okoli 2 milijona Din. Lani pa je 15. julija prodala banska uprava palačo ljubljanski mestni občini za jako nizko ceno 1.300.000 Din. To je tem manj razumljivo, ker banska uprava nima dovolj prostorov za namestitve svojih uradov, za katere mora še plačevati najemnine. Pogodba o prodaji je bila sklenjena leta 1934, ko je bil ban dr. Marušič, podpisana pa je bila 15. julija 1935, ko je bil ban dr. Puc.

Zakaj godrnja njegova gospodinja?

Zato, ker snovi, ki jih z znojem izloča koža, posebno trdno prilepijo nesnago na perilo. Toda čemu jeza? Saj Zlatorogovo terpentinsko milo s svojo obilo in gosto peno z lahkoto razkroji vsako, pa tudi to nesnago. Perilo je po pranju kakor novo, snežno belo in duhteče!

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

NAŠE SLIKE.

Zaradi tehničnih zaprek niso prišli kličji pravočasno, zato bomo slike mogli priložiti šele prihodnji teden.

Črtana sta bila iz seznama častnih občanov občine Mozirje bivši ban dr. Drago Marušič in bivši poslanec Rasto Pustoslavšek.

Nehote povedal resnico. »Kmeti list« je v svoji številki 19. februarja zapisal, da je konec prešernosti »naših tlačiteljev«. Da, da, prešernosti JNSTlačiteljev je konec, In tega se raduje vse naše ljudstvo.

Čez stare zabavlja. To namreč dela »Kmeti list«, ko dne 19. februarja širokoustno poudarja, da je stara generacija (stari rod) pahnila našo vas v »nevzdržen položaj«.

Velika pridobitev v telefonskem prometu na vidiku. Letos 20. aprila bo licitacija gradnje kabselske proge Belgrad—Zagreb—Maribor. Izdatki za to kabselsko proggo so predvideni v vsoti 180 milijonov Din. Računajo, da bodo krili ta proračun v desetih letih s presežki dohodkov, ki se bodo stekali v državno blagajno zaradi povečanja in modernega zboljšanja telefonskega prometa. Omenjeni kabel bo šel takole: Belgrad-Sremska Mitrovica (s priključkom na stranske vode)-Vinkovci (priključek)-Sl. Brod (priključek)-Okučani-Popovača-Zagreb-Sevnica (priključek)-Sl. Bistrica-Maribor-državna meja. Istočasno bo podaljšan avstrijski kabel, ki je že zgrajen od Gradca do Wildona do avstrijsko-jugoslovanske meje. Na kablu bo delalo lahko 86 linij, in sicer Belgrad-inozemstvo 36, Belgrad-Zagreb 22, Zagreb 22, Zagreb-inozemstvo 22, Belgrad-Ljubljana (zračna zveza Sevnica-Ljubljana) 10 linij, Ljubljana-Maribor-inozemstvo 10 linij in za postaje ob progi 18 linij kot tudi dve posebni liniji za radijske prenose.

Krog obmejnega prometa z Avstrijo. V Ljubljani so se vsrila zadnje dni posveto-

vanja med zastopniki naših ter avstrijskih železnic ter obmejnih oblastev. Avstrija je poslala 16 odposlancev. Na ljubljanski konferenci je šlo za celo vrsto vprašanj glede ureditve obmejnega prometa. Prostori za obmejni kolodvor v Mariboru so že pripravljeni in tudi to vprašanje je bilo rešeno v Ljubljani.

Ponovni vzgledi hrvatskih kmetov. V naši zadnji številki smo poročali, kako hvaljevalno so organizirani hrvatski kmetje glede cen živine. Hrvatski živinorejci pa v tej zadevi niso v slovi. Na sejmu v Zagrebu 18. svečana so kmetje zopet trdno držali živinske cene 10—30% višje nego poprej. Takoj zjutraj je določila na tedenskem živinskem sejmu posebna komisija cene, izpod katerih kmetje živine niso smeli prodajati. Voli so se prodajali od 3.75 do 5.50 Din, biki po 4 do 4.50 Din, junci po 4.50 do 5 Din, krave po 3 do 4.50 Din, teleta po 4.50 do 6.50 Din za 1 kg žive teže. Kljub povišanim cenam je bil promet zelo živahen. Slično akcijo so izvedli kmet-

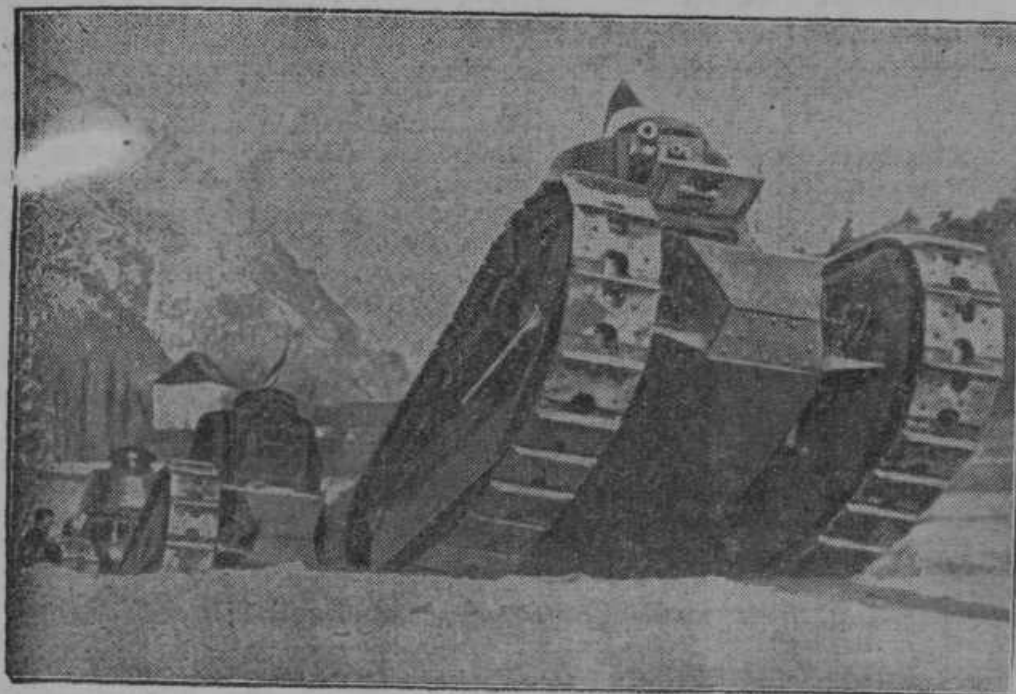
je tudi na varaždinskem sejmu, kjer so bili številni inozemski kupci izprva rezervira-

Leon Blum, voditelj francoskih levičarjev, je bil nevarno pretepen na ulici v Parizu.

Avstrija je dobila tanke v armado.

Francoski tanki pri manevrih v visokih Alpah. — Levo: Italijansko toništvo v bojih z Abesinci južno od Makale na severni fronti.

ni, pozneje pa, ko so uvideli, da gre za dobro izvedeno organizacijo, so se udali in kupili skoro vso živino, ker se boje, da se bodo cene še bolj dvignile. Živina iz Vavraždina je šla v Avstrijo, Grčijo in v Španijo. Če gre na Hrvaškem, zakaj bi ne šlo v Sloveniji!

Haloze dobijo telefonsko zvezo. Letos še dobijo telefonsko zvezo haloški kraji: Št. Vid pri Ptuj, Podlehnik, Leskovec in Sv. Barbara.

Neznanega utopljenca je naplavila Drača pri Sv. Marku pod Ptujem. Neznanec je star kakih 35 let in je bil oblečen v sivkasto obleko. Truplo je bilo 2—3 dni v vodi.

Elektrika iz Velenja že daje luč Celjanom. Z velenjsko električno silo je Celje zadovoljno, ker je cenejša od falske.

Gasilska župa celjskega sreza je imela v Celju redno letno skupščino. V celjskem in konjiškem srezu je 55 čet, ki so podrejene župi. Vpisanih je 1445 izvršujočih, 689 podpornih, 61 rezervnih in 70 častnih članov. Čete so nastopile lansko leto pri 50 požarih in so rešili gasilci nad pet milijonov dinarjev narodnega premoženja.

Zvišanje potniške prevoznine na naših železnicah se nam obeta s 1. aprilom. Zvišanje bo znašalo 10—14%.

Toča je pobelila Ljubljano 20. februarja ob 17. uri popoldne.

Eden glavnih krivcev marsejskega napada na našega kralja Aleksandra I., bivši podpolkovnik Ivan Perčević, ki je bil v Aixu na južnem Francoskem v odsotnosti obsojen na smrt, se je preselil iz Dunaja v Italijo. Perčević posedla madžarsko državljanstvo.

Žalostna dejstva. Piše kmet izpod Pohorja. Kako se danes kmetu godi, je menda splošno znano. A kako se godi nam hribovskim kmetom, pa ve malokdo. Živina ne stane nič. Les moramo dajati, samo da zaslužimo za sol in za vžigalice. Petroleja in obleke si ne moremo več kupiti. Zita nam priraste navadno toliko, da se čez zimo za silo preživi družina. Pride poletje, s tem je tudi treba hrano kupiti za družino in za delavce. Pride davek, ki se ne zmanjša, a do-

hodki so vedno manjši. To so žalostna dejstva. Z obupom gledamo prihodnosti v oči. Odpomoč nujno potrebna.

Licitacija gramoza. Sreski cestni odbor Maribor razpisuje dražbo gramoza, ki je potreben za vzdrževanje banovinskih cest v okraju, s skrajšanim rokom 15 dni. Vršil se javna ustna licitacija za napravo, dobavo in vožnjo 17.613 kub. metrov gramoza v skupnem znesku Din 1.269.030 za 337.938 km banovinskih cest, 2.426 km železniških dovoznih cest in 54.217 km subvencioniranih cest v območju sreskega cestnega odbora Maribor za proračunsko leto 1936-1937. Licitacija se bo vršila za vsak cestni odsek posebej z zmanjševanjem enotne izklicne cene za 1 kub m in sicer: 1. V torek dne 10. marca 1936, ob 9. uri popoldne, v sejni dvorani sreskega cestnega odbora v Mariboru, Koroška cesta 26 II, za vse cestne odseke v sodnem okraju Maribor. 2. V sredo dne 11. marca t. l., ob 9. uri popoldne, v občinski posvetovalnici v Slov. Bistrici za vse cestne odseke v sodnem okraju Slov. Bistrica. 3. V četrtek dne 12. marca t. l., ob 10. uri popoldne, v dvorani Narodnega doma v Sv. Lenartu v Slov. goricah za vse cestne odseke v sodnem okraju Sv. Lenart v Slov. goricah.

Enodnevni tečaj o rezi v vinogradu se zaradi velikega zanimanja vinogradnikov ponovi v ponedeljek dne 2. marca t. l. na banovinski Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Dr. M. U. Maksim Sevshek odvarja privatno prakso v št. Ilju v Slov. goricah s 1. marcem 1936 v Občinskem domu.

Nesreče.

Pri padcu s kolesa si je prebil v Mariboru lobanjo upokojeni poštar Belšak. V nezavestnem stanju so ga prepeljali v bolnico, kjer je podlegel poškodb.

Huda nesreča voznika. 18 letni voznik in hlapec Adolf Hovekar iz Počehove pri Mariboru je obležal z nalomljeno hrbtnico in zlomljeno levo nogo pod vozom, na katerem je bil poln sod gnojnice.

Z avtomobilom polomil železniške zatvornice. Dne 21. februarja je pribrzel iz smeri Ptuj proti Mariboru osebni avto.

Na prelazu ptujske ceste preko železniškega tira pred Mariborom šofer ni opazil, da so spuščene zatvornice. Avto je prelomil s polno brzino zatvornice. Ko je bilo vozilo na drugi strani, je švignil mimo brzovlak in za las je ušel šofer smrti.

Zgorelo je gospodarsko poslopje z vsemi poljskimi pridelki posestniku Jožefu Golobu v Vurbergu. Ogenj je izbruhnil krog devete ure zvečer, ko so ljudje že spali.

Huda nesreča neprevidne kuharice. V št. Vidu pri Ptuj je pripravljala župnikova kuharica Katarina Vidovič večerjo. Ker ji ni hotelo goreti, je vzela trilitersko kanglo in polila petrolej po ognju. Plamen je zajel posodo za petrolej in nastala je tako huda eksplozija, da je popokalo več šip in kuharica je bila naenkrat v plamenih. Vsa preplašena je zbežala na cesto, kjer so sosedu na njej udušili ogenj. Reva je dobila po celem telesu tako hude opekline, da so jo prepeljali v ptujsko bolnico v brezupnem stanju.

Vse prste na desni roki je zmečkala sla moreznica posestniku Jakobu Štoru s Tremerja pri Celju.

Prvo potopisno poročilo o negušem cesarstvu v Abesiniji so odkrili v angleškem muzeju v Londonu in je iz leta 1521. Knjižica je tiskana omenjenega leta v portugalski prestolici v Lisabonu. Ta opis je bil povsem neznan in šele pred tedni so zadeli nanj v neki londonski prodaji starin.

Portugaleci so pristali leta 1520 s 24 ladjami na vožnji iz Indije pod admiralom Diegom Lopez v Masavi ob Rdečem morju, ki je tudi danes glavno pristaniško oporišče za italijanski vojni pohod proti Abesincem. Tako je čitati v potopisu iz l. 1521.

Abesinski domačini so bili po omenjenem potopisu začuden, ko so videli na obali povsem

Očetov greh.

»Zaradi tistih dinarjev to ni,« je odgovoril z muko; »toda veseli me ne več. Mar bom za parado ljudem, ki me obirajo in osirajo?«

»Osel, bik! Kdo pa je kriv vsemu? Kdo jim že pol leta sili na jezike? Ti, ti, ti! Jezik sem si že obrusil zate, ko sem te branil; pa vse nič ne pomaga. Smejijo se mi in še za norca me imajo. Pol svoje bajte bi dal, da bi te napravil takšnega, kakršen si bil.«

»Stric, Bog vam povrni!« se je Tevž bridko nasmešnil; »kar najte, da grem svojo pot, morda boste kdaj še veseli!«

S temi besedami se je poslovil in odšel z dolgimi koraki. Mojster Krištof je zavpil za njim:

»Kaj pa de Zvonikova na vse to, he? Ali ti za Marto tudi ni več mar?«

Da, Marta... Pozimi je bil Tevž večkrat pri Zvoniku, toda vedno tako, da je bila družina skupaj in da z Marto samo ni mogel govoriti. Večkrat sta se tudi srečala kje, ali nikoli na samem. Zlato verižico, Tevževo darilo, je imela prvič na velikonočno nedeljo; tedaj je bil tako vesel, da je svoje skrbi napol pozabil. Več ko kdajkoli je mislil zdaj na Marto; toda bolj ko je razprejal misli nanjo, bolj so

8 postale žalostne. Ni ji mogel razodeti svoje skrivnosti. Ali je s tem ni goljufal? Ali bi ga vzela, če bi izvedela resnico? Ali jo je smel držati za besedo? Mar ni bil dolžan, odreči se ji? — Ne — ne — nikoli! Ako se nji odpove, je vse izgubljeno, ves svet je mrtev zanj, vsa sreča razdejana in pokopana. — Delal bo in garal; potem mu bo menda vendar še ostalo toliko, da jo bo mogel na kaj vzeti. Krivico mora poravnati, do zadnje pare mora dolg poplačati. Sreča in pridne roke pa bodo tudi njemu pomagale. Samo časa, časa je treba! — Tako se je skušal potolažiti. Toda negotovost, ki ga je strašila, ga je silila, da se je jel dekleta izogibati in tudi na dom ji ni več šel.

Tako je prišel Rešnjega Telesa dan. Z vso slovesnostjo se je vršilo sveto opravilo. Tudi strelci so nastopili in še več jih je bilo kakor lani — ko da bi hoteli Dvorniku dokazati, da ga ni treba. Toda Tevževe rezke in odsekane komande le ni bilo; zato so korakali navzkriž in pri salvi so streljali, kakor bi bil orehe sul. Mojster Krištof se je od smeha zvijal in tudi drugi so se rezali.

Po opravilu je ostal Tevž, kakor vsako nedeljo in praznik, še dobre četrte ure v cerkvi, najsi so ga tudi zaradi tega razvpili zlobni jeziki za farizeja. Tedaj je prišla Zvonikova mimo, vsa lepa in dekliška, in ga je pogledala tako čudno, da ni vedel, ali

Smrt posledica padca. Posestnik Alojzij Kamenik s Pake pri Vitanju je padel tako nesrečno navzdol po bregu, da so se mu zmešala čreva in je podlegel posledici padca v celjski bolnici.

Huda nesreča upokojenega železničarja. Na 75 letnega upokojenega železničarja Ferdinanda Uraniča z Vrbovega pri St. Jurju ob j. ž. se je zrušil sklad drv. Starček je dobil pretres možganov in zlomila so mu polena levo roko.

Hrbtenico si je nalomil pri padcu z gospodarskega poslopja 60 letni pri posestniku Jurju Lesjaku v Slivnici pri Celju zaposleni dninar Jakob Jevšnik.

O hudem potresu poročajo iz Japonske. Potresni sunki so trajali 21. februarja nad 9 sekund in so zajeli ozemlje med Kiotom in Osako. Potres je zahteval več človeških žrtev, mnogo hiš je porušeni in vsled potresa nastali požari so uničevali poslopja in imetje prestrašenega prebivalstva po raznih mestih in krajih.

Obžalovanja vredni slučaji.

Ukradena zlata ura. Nekaj jurjev vredno zlato uro je odnesel neznanec iz zaklenjene sobe v Mariboru na Ruški cesti mesarju Jožefu Cafu.

10 kg saharina je zaplenila finančna kontrola kurjaču na tovornem vlaku v Mariboru. Saharin je bil namenjen za Ljubljano.

Vlomljeno je bilo od neznanca v konfekcijsko skladišče tvrdke Pregrad na Aleksandrovi cesti v Mariboru. Vlomilec je odnesel obleke za 5000 Din.

Nedolžna žrtev podivjanosti. V Zabovčih pri Sv. Marku niže Ptuja je prišlo do pretepa. V bližini pretepačev se je nahajal slučajno 25 letni Franc Cvetko iz Zabovcev. Neki nasilnež mu je iz podivjanosti z nožem tako razparal trebuh, da so mu izstopila čreva in so ga prepeljali v najbolj resnem stanju v bolnico v Ptuj.

Napaden in hudo pretepen je bil na cesti v noči Simon Mesarec, posestnikov sin iz Sesterž. Z ročicami hudo poškodovanega so spravili v ptujsko bolnico.

je sočutje ali očitjanje v njenih očeh. Toda okoli vratu se je bleščala njegova verižica in to ga je navdalo z upanjem in s srečo.

Nekaj dni potem je poklical stari Zvonik Marto v kamrico, da sta bila sama. Dolgo ni črnil besede, česal si je košato brado, iznenada pa je vprašal:

»Marta, kako je z Dvornikom?«

»Kakor lani,« je zajecala hči in zardela. »Čakava, da vam bo prav.«

»Ali si zadnje čase kdaj govorila z njim?«

»Ne več od velike noči, in tudi tedaj le nekaj besed mimogrede.«

»Le povej, Marta! Povedala si mu pravi vzrok, zakaj sem si izgovoril dve leti, kajne?«

»Niti z besedico ne, oče — verjemite mi!«

»Kaj je potem tega človeka prijelo?«

»Oče, mislila sem, da je morda vam kdaj pred kom ušla kaka beseda zaradi njegove zapravljenosti. In Tevž jo je izvedel in si jo je tako k srcu vzel.«

»Nikoli nisem kaj takega črnil, to vem gotovo. Ne govorim mnogo in kaj odveč tudi ne.«

»Morda je Tevž sam čutil... Meni se pač tako zdi, da je zaradi nas postal tak, kakršen je.«

Zamišljeno se je pogladil stari zdaj s to, zdaj z drugo roko po čelu. Potem je dejal:

proizvodimo i sve druge gospodarske strojeve, naročito

SIJAČICE

za kukuruz i žito.

OSJEČKA LJEVAONICA ŽELJEZA I TVORNICA STROJEVA D.D. OSIJEK.

Premetenega sleparja so aretirali v Celju. V Celje se je priklatil iz Karlovca 42-letni brezposelni čevljar Dragotin. Hodil je od trgovine do trgovine in od krčme do krčme in ogoljufal 11 podjetij na tale način: Naročil si je blago ali jed ter pijačo. Plačal je z novcem po 20 Din ali z bankovcem po 100 Din. Premeteno je izmaknil večji denar in ugovarjal, da je dobil nazaj samo 25 par mesto 10 Din. Policija je izročila sleparja v zapore celjskega sodišča.

Sirovost voznika. Na cesti med St. Jurjem ob južni žel. in Štorami je pijan voznik povozil 54letnega krošnjarja Martina Domajniča. Povoženemu je zlomilo kolo voza levo nogo.

Z gostije eden v bolnico, drugi v zapor. V Orešju pri Homcu ob Solti je prišlo do prepira med 37letnim Rudolfom Kralj, delavcem v steklarni v Straži pri Rogatcu, in posestnikovim sinom Miklavšičem iz Orešja. Iz prepira se je razvil dejanski spopad, v katerem je zabodel Miklavšič petkrat Kralja in mu celo ranil ledvice. Težko poškodovanega so prepeljali v bolnico v Celje.

Z ročico je zdrobil neznanec lobanjo Jakovu Slatinšku v Ponikvi ob j. ž. Težko poškodovanega so spravili v celjsko bolnico.

Spopad z eksekutorjem. Eksekutor sodišča v Gornjemgradu je prišel k posestni-

ku Francu Žagarju v Čreti pri Rečici ob Savinji, da mu zarubi živino. Domači hlapec Ivan Vedečnik je hotel preprečiti ru-bež. Sodni izterjevalec je potegnil samokres in je oddal na nasilnega hlapca dva strela. Eden je zadell Vedečnika v vrat, a drugi v prsa. Ranjenega so prepeljali v resnem stanju v celjsko bolnico.

Pobegli kaznjene zopet prijet. Na 2 in pol leta zopora je bil obsojen radi tiho-tapstva in trgovanja s kokainom 27letni Rudolf Torkar, bivši trgovski zastopnik, pristojen v Ljubljano. V zaporih ljubljanskega sodišča je že odsedel 20 mesecev in 5 dni, nato je pobegnil 5. avgusta lani. Skrival se je pred roko pravice po raznih krajih, nakar se je zatekel v hribe pri Škofji Loki in je služil pri nekem kmetu 34 dni za hlapca. Kmalu je uvidel, da so mu tla tamkaj prevročja, pa je krenil v gore pri Polhovem gradu. Vsega prezeblega in sestradanega so prijeli te dni v neki šupi v Pušalu orožniki in so ga izročili v škofjeloške zapore.

Redek slučaj — ženska samostojna vlomilka. V Ljubljani v Bohoričevi ulici so zasačili žensko ravno, ko je hotela vlomiti in odnesti v nahrbtniku, do česar bi prišla. Gre za 24letno bivšo služkinjo Alojzijo Soršan. Našli so pri prijeti celo vlomilsko orodje in ugotovili, da ima veliko na vesti in je vlomila že na raznih mestih. Pri vlomih je odnašala vse, kar ji je prišlo pod roko. Na policiji je priznala samo to, kar so ji lahko dokazali z ukradenimi in pri njej najdenimi predmeti.

Izpred sodišča.

Za 300 l ukradenega vina — 2 leti ječe. Mali kazenski senat v Mariboru je obsodil 19. febr. 25 letnega viničarskega sina Vin-ka Kačiča na 2 leti ječe, ker je lansko jesen vlomil v klet Martina Meška v Trgo-višču in ukradel 300 l vina.

Obsojeni pijani nasilneži. Dne 18. t. m. so dajali pred celjskim sodiščem odgovor trije fantje iz občine Bizeljko: 29letni Ivan Premelč, posestniški sin, 24letni An-

»Ne vem, kam bi tega človeka dejal. Po volji mi je in ni mi po volji.«

»Tevž je značajan, oče, to lahko verjamete.«

»Hm, hm. To isto pravijo gospod kaplan. Včeraj so prišli za méno in mi napravili celo pridigo. Pravijo, da nič drugega ni narobe, kakor da je tako sam. Če bi dobil pridno in pametno ženo, bi bilo vse prav.«

Marta je znova zardela in molčala.

»Iznebiti se le ne morem svojih misli,« je rekel stari počasi. »Če je človek danes tak, jutri drugačen, ni prava z njim. Lakomnost je huda reč; včasih pride pozno, pa tem huje.«

»Tevž ni lakomen — nikakor ne, oče.«

»Vsa fara ve tako povedati.«

»Ker se jim ne pusti tako kakor oče. Meni zaupa, jaz ga bom že spravila na pravo pot.«

»Ti — ti si še premalo izkušena in ne poznaš sveta. — Ako prime koga strast po denarju, ga nič na svetu ne spravi na pravo pot, najmanj še žena. Po poroki se taka reč še pohujša. — Marta, smilila bi se mi, če bi bila nesrečna.«

»Srečna bom, oče, gotovo bom srečna.«

Nekaj časa je pomolčal, potem je vprašal:

»Torej: ti ga ne pustiš?«

»Ne, ne!« je rekla odločno; »ali vzamem Tevža, ali pa nobenega.«

tuje ljudi. Zbežali so pred neznanci in so se zatekli pod pokroviteljstvo abesinskega poveljnika v Arkriko, ki je Masavisosednaluka. Portugalci pa so nekaj beguncev ujeli in ti so se čudili, da so oni, ki so jih zgrabili tudi kristjani. Poročilo iz leta 1521 pravi, da so zajeti Abesinci vpili iz polnih grl: »Kristjani, Kristjani, Jezus Kristus, sin sv. Marije!«

Pri pogledu na v letu 1521 izkrcane Portugalce je steklo nekaj domačinov k svojemu rasu ali poglavarju in so mu povedali, da so v Masavi pristali povsem tuji ljudje. Ras je sedel na mulu, oblekel bela oblačila in se je odpravil na pot, da pozdravi tuje obiskovalce.

ton Sokler, delavec, in 22letni M. Kunst, tudi delavec. Lani 18. decembra so omenjeni trije in Anton Premelč po pretakanju vina razgrajali po cesti proti Zgornji Sušici. Pretepli so vsakega, kdor jim je prišel nasproti in so slednjič zadeli na orožnike. Na poziv žandarja se niso zmenili, eden od fantov je udaril celo s kolom po puški orožnika in Anton Premelč je oddal dva strela iz samokresa. Žandar je ustrelil in zadeli je smrtno glavnega nasilneža Antona Premelča, ki je prišel ta dan iz Zagreba domov, da bi nakupil vina. Sodba se glasi: Ivan Premelč na 1 leto in 2 mesece robije, Anton Sokler na 1 leto in 4 mesece ječe in Anton Kunst na 8 mesecev strogega zaporja. Obsojeni so kazni sprejeli.

Slovenska Krajina.

Solar smrtno ponesrečil. Peter Krstič, učenec meščanske šole v Ljutomeru in doma iz Murske Sobote, je padel na ledu tako nesrečno na palico, da se mu je zasedla skozi očesno duplino 3 cm globoko v možgane. Fant je bil dva dni nezavesten in je nato doma podlegel poškodbam.

Vprašanje Delavskega doma. Poročali smo že na tem mestu glede Delavskega doma v Soboti. Kakor smo izvedeli, so sedaj vsi krediti za zidanje Delavskega doma na intervencijo naših ministrov na razpolago in se bo z zidanjem ob nastopu toplega vremena lahko pričelo.

Pretrgana telefonska žica. Neznani zlikovci so prerežali telefonsko žico v dolžini 240 m na telefonski progi Beltinci—Turnišče. Toda to jim še ni bilo dovolj. Žico so celo odnesli in tako povzročili prekinjenje telefonske zveze s Turniščem za cela dva dni. Pač žalostno znamenje časa in razmer!

Tatovi kokoši. Vedno in vedno se ponavljajo tatvine kokoši po Slovenski krajini. Čudno je, da se teh tatvin ne more omejiti. Kakor se da sklepati, se vrše take tatvine dogovorjeno in se kokoši odnašajo po preudarnem sistemu. Trebalo bi uvesti kontrolne liste pri nakupovanju kokoši in morda bi prenehale tatvine kokoši.

Portugalski admiral je sprejel rasa z vojaškimi častmi.

Ladje so oddale pri njegovem prihodu salvo iz topov, katere se je Abesinec nepopisno prestrašil. Admiral Lopez je v spremstvu rasa obiskal dva samostana. V potopisu je zabeleženo, da so morali sezuti Portugalci pred vstopom v abesinsko cerkev čevlje. V svetišču samem so bile slike sv. Mihaela in njegovega zemeljskega zastopnika sv. Jurja. Abesinski menihi so morali tedaj po predpisih reda hoditi peš.

Abesinska princezinja padla na južnem bojišču. Iz Addis Abebe poročajo, da je padla v pokrajini Ogađen na južni fronti abesinska princezinja Wolzero-Aster-

Turnišče. Že večkrat je prišlo oblasti na uho, da je pri nas več tajnih »pintešev« all vinotočev. Fantje so hodili pit po večerih, ker so dobili vino po nizkih cenah. Radi pretepljivosti in razgrajanj, ki so se čisto dogajali, je pred kratkim predsednik občine g. Litrop v spremstvu nočnih stražarjev na licu mesta preiskal te tajne vinotoče. Storil je to z namenom, da bi preprečil enkrat za zmiraj tajno točenje vina. V

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.483/35

koliko mu bo uspela ta reč, bomo videli. Zeleti bi pa bilo, da bi »pinteši« prenehali. — Obiskal je svoj dom in našo vas vič. g. Josip Pivnekar, župnik na Dolnjem Siniku med rabskimi Slovenci na Ogrskem. Prišel je tudi, da je poročil svojo najmlajšo sestro Marijo, ki se je poročila s Törnar Ivanom. Mlademu paru želimo obilo

Maribor. Fantovski odsek stolnega prosvetnega društva v Mariboru bo vprizoril v nedeljo 8. marca ob pol petih popoldne v Zadrugi gospodarski banki zanimivo igro »Luč z gora«. Na to prireditve opozarjamo že sedaj, zlasti vrle okoličane.

Šmihel nad Mozirjem. Javna ljudska knjižnica, ki je sedaj po desetletnem obstoju začela delovati kot Prosvetno društvo, je imela dne 16. t. m. svoj redni občni zbor. V preteklem letu je bilo sposojenih nad 700 knjig, kar je gotovo častno število za našo malo župnijo. Knjižnica je priredila tekom lanskega leta več lepo uspešnih iger, nabavila si je nov okusno izdelan oder

sreče! — Poročil se je tudi Dugar štefan s Sömen Marijo. Iskrene čestitke mlademu paru!

Lendava. Dolgoletni šolski upravitelj g. Gorišek je odšel v začetku meseca februarja na svoje novo mesto v Hotič pri Litiji. — Nenavadna nesreča se je dogodila neki ženski iz Doline na oglu poslopja davčne uprave. Zaletele se je s kolesom v hišni ogel s tako silo, da je dobila smrtnonevarne poškodbe na glavi.

Radmožanci. V Dobrovniškem gozdu so sekali drva, kakor to delajo vsako zimo. Tudi radmožanski ljudje so sekali drva in vsi so bili dobre volje pri delu. Nenadoma pa se je zaslišal krik in vik. Jelša se je namreč zrušila na mladega fanta iz Radmožanec in ga pobila do smrti. Fant se je komaj vrnil domov od vojaka in je bil prav priljubljen po vasi. Tragična smrt mladega fanta je zbudila splošno sočutje med ljudmi.

Sv. Sebeščan. Okrožno kot prizivno sodišče v Mariboru ni ugodilo prizivu občine Bodonci in je tudi to sodišče priznalo pokopališče v Bodoncih rimokatoliški Cerkvi. Stroškov je že veliko. — Tesar Bergles iz Šalamenec je pripravil v gozdu les za tesati, ponoči je prišel nekdo s konjasko vprego in mu veliko lesa ukradel in ga odpeljal. To je pa že res predrznost! Potruditi se je treba, da se dožene, kdo je kradljivec. Take je treba ostro kaznovati!

in naročila večje število lepih in podučnih knjig. Fantje in dekleta, ki ste že včlanjeni, ostanite zvesti dobri stvari. Vse prijatelje dobrih knjig pa vabimo: Pridružite se nam sedaj ob desetletnici, da boste pospeševali prosveto naroda in si na temelju umske in srčne izobrazbe zgradili lepšo bodočnost.

Videm ob Savi. V nedeljo dne 1. marca priredimo popoldne po večernicah v prosvetni dvorani burko »Repoštev«.

»Delavska fronta«

izhaja vsako soboto zjutraj in stane mesečno Din 3.—, letno Din 36.—. Naroča se pri upravi lista, Maribor, Koroška cesta 1.

Portugalski admiral je sprejel rasa z vojaškimi častmi.

Ladje so oddale pri njegovem prihodu salvo iz topov, katere se je Abesinec nepopisno prestrašil. Admiral Lopez je v spremstvu rasa obiskal dva samostana. V potopisu je zabeleženo, da so morali sezuti Portugalci pred vstopom v abesinsko cerkev čevlje. V svetišču samem so bile slike sv. Mihaela in njegovega zemeljskega zastopnika sv. Jurja. Abesinski menihi so morali tedaj po predpisih reda hoditi peš.

Abesinska princezinja padla na južnem bojišču. Iz Addis Abebe poročajo, da je padla v pokrajini Ogađen na južni fronti abesinska princezinja Wolzero-Aster-

»Dobro. Svoje sem ti povedal. Nočem ti pa biti na poti. Zaradi mene ga lahko vzameš.«

»Oče!« jo je prevzelo. »Vzeti ga smem? Ni nama treba več čakati?«

»Ne. Kaplan pravijo, da odlaganje ne bi bilo dobro. Če bo Mojca Zefi pridno pomagala, te bomo že pogrešali. Želim le in Boga prosim, da bi ti tudi na novem domu bilo tako dobro kakor doma.«

Zdaj se je Marta skoraj na glas zajokala. Odhitela je ven, ne da bi kaj rekla.

Naslednje dni je iskala priložnost, da bi Tevža na samem srečala. Toda šele v nedeljo popoldne ga je pričakala na poti v cerkev. Ko jo je tako nenadoma in samo zagledal, se je skoraj prestrašil.

»Dober dan, Marta! Da tebe zopet vidim!« je vzkliknil.

»Da, danes ti imam nekaj veselega povedati.«

»Veselega? To bi mi prišlo prav.«

»Pomisli: najino čakanje je pri kraju! Oče me pustijo od doma.«

»Ali res? Pustijo te? Kdaj že?«

»Kadar ti je prav.«

Zardel je, koj nato pa strahovito prebledel in se jel tresti. Dolgo ni spregovoril. Začudeno ga je Marta gledala.

»Kaj ti je, Tevž? je vprašala. »Ali se nič ne veseliš?«

Ulovil je sapo in zajeceljal:

»Pač, pač... To bi bila sreča — nebeška sreča! — Pa ne morem je zdaj še prijeti. Prenaglo je prišla — preneglo. Nisem se še pripravil.«

Iznenadilo jo je, sram jo je postalo, užalilo jo je.

»Tevž, premislil si si. Le kar povej, da ti je žal besede, ki si mi jo dal. Ne držim te; če hočeš, jo razderiva,« je dejala hladno in ponosno.

»Ne, ne, Marta! Malo, le malo potrpi,« je prosil pristrčno kakor otrok. »Ostani mi zvesta, ne otemaj mi svoje ljubezni! Ako tebe izgubim, nimam ničesar več.«

»Ne bom ti prinesla denarja, to sem ti že prej povedala. Morda bi rajši kako bogato.«

»Torej tudi ti verjameš hudobnim jezikom? Marta, to boli.«

»Do danes nisem verjela in sem bila zmirom na tvoji strani; ali...«

»Ostani na moji strani, prosim te.«

»Bi že... Če pa ti je denar ljubši kakor jaz...«

»Ne — ne,« ji je vneto presekalo besedo. »Domačijo in vse, kar imam, bi dal zate. Ko bi mi le mogla videti v srce, kako na tebi visi — le na tebi!«

Zdaj se je tudi njej omehčalo.